

men med det nedsatte Boligudvalg, i hvilket alle Rigsdagens Partier er repræsenteret, at prøve paa at finde en ny Finansieringsform.

Indtil dette Øjeblik har alle i Udvalget været enige om, at vi maatte fortsætte med at yde Laan efter Statsboligfondsloven. Man kan naturligvis sige, at det paa mange Maader var en Lov, som man maatte kalde noget vovelig; men man vilde jo ikke længere yde de store direkte Tilskud til Byggeriet, og efter langvarige Forhandlinger under den daværende Indenrigsministers Ledelse enedes man om at give Tilslutning til Loven af 23. December 1922, hvorefter Statsboligfonden oprettedes. Jeg var den Gang meget betænkelig ved at nøjes med dette. Jeg havde stillet helt andre Forslag i Udvalget, men de kunde ikke gennemføres. I sidste Øjeblik, efter at vi havde forhandlet omtrent et halvt Aar, sprængtes Forhandlingerne paa Grund af Partiuoverensstemmelser, og saa havde den daværende Indenrigsminister ikke andet at ty til end Forslaget om Statsboligfondsloven, hvorved der blev Mulighed for at finansiere Byggeriet.

Det ærede Medlem var forundret over, at jeg havde ladet § 5 udgaa; jeg kunde jo have nøjedes med at erklære, at jeg ikke vilde søge Bemyndigelse af Rigsdagen til at anvende denne Paragraf. Saaledes tror jeg nu ikke, Forholdet har ligget, at jeg kunde have klaret Vanskelighederne — hverken for mig selv eller andre — paa denne Maade. Jeg har imidlertid gjort Rede for mine Motiver til at lade § 5 udgaa. Jeg tror, jeg har regnet rigtigt, naar jeg har sagt, at de politiske Forhold laa saaledes, at man ingen Mulighed havde for at opretholde denne Paragraf, og da jeg ikke har tillagt den saa overvættets stor Betydning for Fremtiden — hvad jeg allerede har udtalt —, saa har det ikke været mig nogen særlig Skuffelse, at Paragraffen er gaaet ud. Jeg har den Opfattelse, ogsaa for det fremtidige Byggeris Vedkommende, at Statens Risiko i det væsentlige vil være den samme, enten § 5 findes i Loven eller ikke. Men Paragraffens Fjernelse vil være en Opfordring til de byggende om at økonomisere det mest mulige, om at drage Omsorg for at holde Byggeomkostningerne nede i størst mulig Udstrækning, og jeg tillægger det ikke ringe Betydning, at der nu fra alle Sider lægges særlig Vægt paa at faa de Lejligheder, der fremskaffes, fremskaffet paa billigst mulig Maade, saa at de, der skal søge Lejlighed, virkelig bliver i Stand til

at betale, hvad der forlanges for Lejligheden. Med andre Ord, det skulde glæde mig, om det var muligt i den nærmeste Fremtid at faa opført Boliger saaledes, at de husvilde, de faktisk husvilde, kunde komme ind under bedre Vilkaar, end de nu lever under.

Hermed sluttede Forhandlingene.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne og ansætte et nyt Møde til i Dag Kl. 4,30. Dagsordenen er da:

Eventuelt: Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Ændring i de for Statsanstalten for Livsforsikring gældende Bestemmelser om Tariffer, Bonus og Reservefond.

Mødet hævet Kl. 4,20.

34te Møde.

Onsdag den 16. December Kl. 4,30.

Formanden: I Skrivelser af Dags Dato meddeler Justitsministeren, at han i Folketinget har fremsat:

Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 og

Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Retsafgifter i Domssager m. m. af 11. April 1916.

I Skrivelse af samme Dato meddeler Ministeren for Industri, Handel og Søfart, at han i Folketinget har fremsat:

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 227 af 8. August 1925 om Likvidation af den danske Andelsbank, Andelselskab med begrænset Ansvar.